

Список літератури

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
2. Земельний кодекс України: Закон України від 25.10.2001. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14/conv#Text>.
3. Про охорону земель: Закон України від 19.06.2003. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/962-15/conv#Text>.
4. Лисанець О. С. Правові засади охорони земель від забруднення та псування. *Теорія і практика правознавства*. 2014. № 2. С. 27.

УДК 349.41

Гончаров В. В.

ст. викладач кафедри геодезії та землеустрою,
Сумський національний аграрний університет,

Фролов С. М.

студент 2м юридичного факультету,
Сумський національний аграрний університет

**ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ ЗА
ВИКОРИСТАННЯМ ТА ОХОРОНОЮ ЗЕМЕЛЬ**

Здійснення державного контролю за використанням та охороною земель (далі – ДКВОЗ) підтверджується у віковому перебігу історичних подій України. За радянських часів і часів незалежної України вказану функцію здійснювали різні органи державної влади.

Визначальним для становлення ДКВОЗ стало прийняття від 19 червня 2003 році Закону України (далі – Закон № 963-IV) «Про державний контроль за використанням та охороною земель» [1]. В цьому Законі чітко прописані основні положення щодо забезпечення дотримання органами державної влади, органами місцевого самоврядування, власниками землі та землекористувачами вимог земельного законодавства, а також механізми реалізації державної політики у сфері охорони та раціонального використання земель. Також встановлено вичерпний перелік спеціально уповноважених органів виконавчої влади у сфері ДКВОЗ.

На цей час здійснення ДКВОЗ відповідно до статті 5 Закону № 963-IV здійснює система органів по двох напрямкам:

– перший напрямок забезпечує контроль за всіма категоріями та формами власності на землю в агропромисловому комплексі. На сьогодні це Державна служба з питань геодезії, картографії та кадастру;

– другий напрямок забезпечує контроль за дотриманням вимог законодавства України про охорону земель. Здійснення вказаної функції забезпечує Державна екологічна інспекція.

Повноваження вказаних органів влади визначені в статтях 14-2 та 15-2 Земельного кодексу України [2] та в других законодавчих та нормативних актах. Проведений аналіз повноважень свідчить на неналежну чіткість розмежування їх, а в деяких випадках їх дублювання яке призводить до правових помилок.

Ключовим питанням щодо поділу повноважень на нашу думку необхідно вважати види порушень земельного законодавства.

Основним критерієм при розмежуванні повноважень контролюючого органу у здійсненні перевірок дотримання вимог земельного законодавства становить об'єкт правопорушення і якої він шкоди зазнав. Доцільно їх розділити на дві групи:

– земельні правопорушення з екологічною складовою, розгляд якого повинна здійснювати – Державна екологічна інспекція;

– земельні правопорушення, які носять майновий характер та правопорушення у сфері управління земельними відносинами, розгляд здійснює Держгеокадастр.

До першої групи земельних правопорушень слід віднести: використання земельної ділянки способами, що призводить до зниження родючості ґрунтів та погіршення екологічної обстановки; забруднення земель; проектування, розміщення, будівництво і введення об'єктів, що негативно впливають на стан земель.

Вказана група правопорушень характеризується підвищеним рівнем соціальної шкідливості, як в заповідній економічній так і екологічній шкоди земельній ділянці, як природному ресурсу.

До другої групи слід віднести правопорушення, які позбавлені екологічної складової, можна виділити земельні правопорушення майнового характеру та сфері управління земними відносинами. До майнової групи відносяться такі земельні порушення: несвоєчасне повернення тимчасово займаних земель; самовільний захват земельної ділянки; невиконання вимог щодо використання земель за цільовим призначенням; знищення межових знаків.

До порушень в сфері управління земельних відносин відносяться: приховування від обліку і реєстрації та перекручення даних про стан земель, розміри та кількість земельних ділянок; порушення термінів розгляду заяв щодо відведення земельних ділянок; ухилення від державної реєстрації земельних ділянок та подання недостовірної інформації щодо них.

В практичній діяльності контролюючих органів щодо виявлених порушень земельного законодавства із екологічною чи майновою складовою існує домовленість щодо передачі матеріалів до подальшого їх розгляду. Така практика без правового забезпечення наносить шкоду іміджу державного органу при оскарженні адміністративних справ в суді.

Вважаємо за доцільне критерієм розмежування компетентності контролюючого органу у здійсненні заходу перевірки міг би стати вид земельного правопорушення ознаки якого виявлено при проведенні перевірки.

Список літератури

1. Про державний контроль за використанням та охороною земель: Закон України від 19.06.2003 № 963-IV. Дата оновлення: 03.07.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/963-15#Text> (дата звернення 25.10.2020).

2. Земельний кодекс України: Закон України від 25.10.2001 № 2768-III. Дата оновлення: 16.07.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14> (дата звернення 25.10.2020).

УДК 346.7

Ільченко І. П.

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти 4 курсу,
Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ЗАКОНОДАВЧІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ТВАРИН У ТЕСТУВАННІ ПАРФУМЕРНО- КОСМЕТИЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ

Для тестування косметичних засобів використовується близько 100 мільйонів хребетних тварин щорічно. Така практика не припиняється, не зважаючи на наявність інших науково-обґрунтованих методів такого тестування. У зв'язку з цим, останнім часом збільшується кількість небайдужих людей, які закликають споживачів користуватися послугами тих виробників, які обрали альтернативні